

ת"פ (קריות) 1491-03-23 - מדינת ישראל נ' דימה דין פלץ

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 1491-03-23 מדינת ישראל נ' פלץ

לפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם דימה דין פלץ

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות של החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 **(להלן: "פקודת הסמים")**, ניסיון שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 **(להלן: "חוק העונשין")** + סעיף 25 לחוק העונשין, החזקת כלים להכנת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 10 לפקודת הסמים.

2. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 23.2.23 בשעה 10:02 או בסמוך לכך, הגיעו השוטרים כפיר קרייר, ניסים בן חיים, יגאל היילו, מיקי בן לולו, רונן סימון ואלירן אוחיון **(להלן: "השוטרים")** לבצע חיפוש כדין בדירת הנאשם ברחוב עופרה חזה 10 קומה 20 בקריית מוצקין **(להלן: "הדירה")**.

בנסיבות אלה ומשדפקו השוטרים בדלת הדירה וביקשו מהנאשם לפתוח את הדלת, ניסה הנאשם לשבש מהלכי משפט באופן שהרים שתי שקיות אשפה גדולות שהכילו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 8.30 ק"ג נטו והשליכן אל מחוץ לביתו וכן השליך שני משקלים אלקטרוניים וזאת בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי והכל תוך שהוא ממאן לפתוח את הדלת. באותן נסיבות החזיק הנאשם בדירה בשלוש שקיות אשפה גדולות שהכילו סם מסוכן מסוג קנביס המשקל 8.84 ק"ג נטו.

כמו כן החזיק הנאשם בכלים להכנת סם בדמות 2 מפוחים ו - 2 פילטרים.

3. טרם טיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן. המאשימה לא התנגדה לעצם ההפניה לתסקיר ואולם הצהירה כי המלצות התסקיר אינן מחייבות אותה וכי עמדתה

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 20.9.23 הוגש תסקיר ראשון של שירות המבחן. בתסקיר סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, כבן 30 פרוד ואב לילדה. הנאשם שוהה בתנאים מגבילים ובעת הגשת התסקיר שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני. הנאשם התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא. הנאשם דיווח כי עבד בעבודות מזדמנות. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם לחובתו הרשעות בגין היעדר משירות צבאי וסמים ובגין הרשעה זו ריצה מאסר בפועל בכלא צבאי בשנת 2013 וכן בשנת 2021. ביחס להרשעתו הקודמת מציין שירות המבחן כי המליץ על הטלת צו מבחן ועל אף זאת הושת עליו עונש של מאסר בפועל למשך 24 חודשים. בהמשך הוגש ערעור על גזר הדין ובתום ההליך הושת על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר. במסגרת הליך המעצר בתיק זה הועמד הנאשם בצו פיקוח מעצרים במסגרתו הגיע למעקב ובדיקות שתן אשר נמצאו ללא שרידי סם. בנוסף, בחודש מאי 2023 הופנה ליחידה להתמכרויות אך נמסר כי קיימת רשימת המתנה ארוכה. ביחס לעבירות בהן הורשע לקח אחריות על מעשיו ותיאר את הנסיבות הרגשיות שעמדו בבסיסם. לדבריו הרקע לביצוע העבירות היה רצונו להכין לעצמו שמן קנבוס ולחסוך בעלויות הכספיות. לדבריו, באותה עת צריכת הקנבוס היתה אינטנסיבית על רקע הקושי להתמודד עם משבר הפרידה שחוהה באותה עת. שירות המבחן מציין כי ההערכה היא כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה אך סיכוי להיעזר בתהליך טיפולי לצמצומו. שירות המבחן הדגיש בתסקיר כי מסיבות שאינן תלויות בנאשם טרם הוזמן לאבחון וכי שירות המבחן ממליץ על הארכת התנאי והטלת צו מבחן למשך 24 חודשים.

5. ביום 11.1.24 הוגש תסקיר שני של שירות המבחן. בתסקיר זה מציין שירות המבחן שמסיבות שאינן תלויות בנאשם (רשימת המתנה ארוכה) ולאחר ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני בתאריך 28.11.23 שולב הנאשם ביחידה להתמכרויות בתאריך 10.12.23 ומדיווח שוטף שהתקבל עולה כי הנאשם מתמיד בהגעתו ליחידה, מגויס ומשתף פעולה בתהליך ומביע מוטיבציה ליצירת שינוי בחייו ובדפוסיו הכושלים. בבדיקות שתן אקראיות שערך הנאשם בשירות המבחן לא נמצאו שרידי סמים. הנאשם ביטא רצון להפסיק את צריכת הקנביס לחלוטין על אף שהיה ברשותו רישיון לצריכת קנביס רפואי. בהמשך לכך ועוד טרם קליטתו ביחידה להתמכרויות הפסיק בכוחות עצמו את צריכת הקנביס דבר שמוצא ביטוי בתוצאות בדיקות השתן שמסר. יחד עם זאת עלה כי הנאשם צורך אלכוהול לעיתים ובשיחה עמו עולה כי לא היה מודע לבעייתיות ותיאר כי צריכת האלכוהול מצומצמת. שירות המבחן מציין בתסקיר זה שהנאשם מצוי בשלב ראשוני של הטיפול וטרם נקבעה וועדת אבחון. יחד עם זאת מתרשם שירות המבחן כי הנאשם משתף פעולה, בונה קשר חיובי עם המטפלת אשר מאפשר לו להתחיל לערוך התבוננות מעמיקה יותר בנסיבות העומדות בבסיס דפוסיו ההתמכרותיים והשלכותיהם. לפיכך, שב שירות המבחן והמליץ על הארכת המאסר המותנה והטלת צו מבחן לתקופה של 24 חודשים.

6. שירות המבחן הגיש תסקיר נוסף ביום 17.3.24 וזאת על פי החלטת בית המשפט. בתסקיר זה ציין שירות המבחן כי מדיווח שוטף לאורך כל הדחייה ועד לתאריך 17.3.24 עולה כי הנאשם שולב בהליך טיפולי פרטני ובנוסף בחודש מרץ שולב בטיפול קבוצתי כאשר הוא מתמיד בהגעתו ליחידה להתמכרויות, מכבד את גבולות וכללי היחידה, מגויס לתהליך ומשתף פעולה בצורה מלאה כמו גם מביע מוטיבציה ליצירת שינוי בחייו. בדיקות שתן אקראיות שנערכו לנאשם נמצאו ללא שרידי סמים. לסיכום, לאור תקופות דחייה ממושכות בעניינו של הנאשם במהלכן עקב שירות המבחן אחר השתלבותו החיובית של הנאשם בטיפול שב וממליץ שירות המבחן על הארכת עונש המאסר על תנאי בר הפעלה בתיק זה והטלת צו מבחן לתקופה של 18 חודשים (בהתחשב שחלף זמן בה הוא משולב בטיפול) במהלכם ימשיך את התהליך הטיפולי במסגרת היחידה להתמכרויות תחת פיקוח שירות המבחן.

7. ביום 1.7.24 הוגש תסקיר משלים של שירות המבחן. שירות המבחן מציין כי ממידע עדכני שהתקבל מהיחידה להתמכרויות עולה כי הנאשם ממשיך לשתף פעולה באופן מלא, מגיע ליחידה באופן עקבי ורציף. שוב מציין שירות המבחן כי בבדיקות שתן שבועיות לא נמצאו שרידי סמים. לאור כל האמור ולאור הדחיות הרבות שב שירות המבחן על המלצתו.

ראיות לעניין העונש מטעם המאשימה

8. במסגרת הראיות לעונש מטעם המאשימה הוגשו גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם - ת/1, כתב אישום מתוקן וכן גזר דין - ת/2 וכן מסמך טיעונים לעונש בכתב - ת/3. כמו כן הוגשה פסיקה - ת/4 ו - ת/5.

ראיות לעונש מטעם ההגנה

9. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העידה הגברת שירן אוסטרובסקי - עובדת סוציאלית מהיחידה להתמכרויות בקרית אתא. במסגרת עדותה סיפרה הגברת אוסטרובסקי כי הנאשם מלווה ומטופל החל משיום 10.12.23, מגיע באופן קבוע ויש לו שיחה שבועית ביחידה. לדברי העדה שבועיים קודם לכן הצטרף לקבוצה אותה מנחה העדה וגם שם הנאשם מתמיד, משתף על הקשיים החרטה ועל הרצון לעבור שינוי. העדה מספרת בעדותה כי היא בקשר שבועי עם קצינת המבחן, משתפת אותה ומעדכנת אותה על בסיס שבועי. כמו כן הוסיפה העדה את הדברים הבאים: **"יש כמובן על מה לעבוד איתו אבל הכיוון הוא, אני לא מגיעה לבתי משפט בדרך כלל, אני מאמינה בדין. יש לנו על מה לעבוד עליהם ולהעמיק בהם אבל אני מאד אופטימית. לפני שבועיים הוא התחיל את הקבוצה, היו כבר שני מפגשים. מדובר בקבוצת רכבת, זו לא קבוצה מובנית, פעם בשבוע, בימי שני בערב. הוא נמצא שם 9 עם עוד מופנים ליחידה. כשיהיה מדריך, הוא גם יתחיל בדיקות שתן ביחידה. גם לדבריו הוא נקי. אני רואה מוטיבציה לשינוי. אני חושבת שיש גם לדין הרבה מה להפסיד יש לו ילדה שהוא מדבר עליה ורוצה להיות עבורה ועבור עצמו אני רואה את המוטיבציה".**

טיעוני הצדדים לעונש

10. בפתח טיעוניו חזר ב"כ המאשימה על עמדתה של המאשימה להכריז על הנאשם "סוחר סמים". ב"כ המאשימה חזר על הטיעונים לעונש שהוגשו בכתב. בטיעוניו הדגיש ב"כ המאשימה את נסיבות ביצוע העבירות וטען שמדובר בפגיעה ממשית בערכים חברתיים מוגנים. כך טען ב"כ המאשימה מדובר בכמות גדולה של סמים מסוג קנביס במשקל של 16.74 ק"ג. כמו כן החזיק הנאשם כלים להכנת סמים כמפורט בכתב האישום. אם לא די בכך טוענת המאשימה על פי עובדות כתב האישום הנאשם ניסה לשבש הליכי משפט והשליך את השקיות שבתוכן הסמים וכן המשקלים האלקטרוניים אל מחוץ לדירתו כאשר השוטרים הגיעו לדירתו.

המאשימה עתרה למתחם עונש שנע בין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון של המתחם.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טענה המאשימה כי לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות כאשר האחרונה מיום 8.9.2020 בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית בגין ריצה עונש מאסר ממושך וכן הושתו על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר על תנאי בעבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ומאסר על תנאי נוסף בן 3 חודשים בעבירות של החזקת כלים להכנת סמים. המאשימה ביקשה שלא לסטות ממתחם העונש ההולם ועתרה לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל, הפעלת עונשי מאסר על תנאי כך שיהיו בחופף זה לזה ובחופף לעונש שיושת על הנאשם, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס כספי משמעותי, התחייבות להימנע מעבירה, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי וכן חילוט כסף מזומן בסך של 12,370 כמפורט בכתב האישום. בטיעוני המאשימה בעל פה כאמור עתרה המאשימה לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל וזאת לצד ענישה נלווית.

11. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מסכים להכרזה שעתרה לה המאשימה וכן הסכים לחילוט הכספים כמפורט בכתב האישום. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם היה עצור תקופה ממושכת של כחודשיים. ב"כ הנאשם הדגיש את ההליך הטיפולי המוצלח שבו מצוי הנאשם ואת ההישגים שהשיג. לנאשם כך נטען יש מנגנוני תמיכה משפחתיים שמהווים גורם תומך בנאשם ומדרבן אותו לעשות שינוי בחייו. הנאשם נמצא בהליך טיפולי כשבעה חודשים ביחידה לטיפול בהתמכרויות. הנאשם מילא אחר התנאים לשחרורו בצורה מלאה ואף לא הגיש בקשות להקלות בתנאים ואף לא ביקש לפתוח לו חלונות התאווורות. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה ביחס להארכת מאסר על תנאי ועתר להאריך את שני עונשי המאסר על תנאי ולהיעתר להמלצת שירות המבחן. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם לדבריה ל העובדת הסוציאלית שאף בניגוד למקובל התייצבה בבית המשפט ותיארה את ההליך השיקומי בו מצוי הנאשם.

12. הנאשם בדברו ביקש להודות על ההזדמנות לעבור הליך טיפולי.

דין והכרעה

הבקשה להכריז על הנאשם סוחר סמים

13. לצורך הכרזה על הנאשם כסוחר סמים נדרשת המאשימה להוכיח שהתקיימו שני תנאים. התנאי הראשון כי מדובר ב"עבירת סמים" ואין מחלוקת כי תנאי זה מתקיים בענייננו לאור העבירות בהן הורשע הנאשם. התנאי השני עניינו כי "הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור". **הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והסכים להכרזה ועל כן, אני מכריזה על הנאשם כסוחר סמים.**

קביעת מתחם העונש ההולם

14. על פי תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין נקבע במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם. ברי כי בענייננו מדובר באירוע אחד ומשכך ייקבע מתחם אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

15. פקודת הסמים נועדה ליתן הגנה על ערכים חברתיים של שמירה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם ההרסנית. זאת ועוד, הערכים החברתיים המוגנים כוללים ההגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ראו בעניין זה: ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.12); ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח (2) 734 (9.2.04); ע"פ 6021/95, 5267/95, 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז (31.7.97); ע"פ 575/88 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מב (4) 242 (11.12.88)).

16. במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הציבור ושלומו במידה ממשית הבאה לידי ביטוי בכך שכאשר הגיעו שוטרים לדירתו של הנאשם וביקשו שיפתח את הדלת ניסה הנאשם לשבש מהלכי משפט באופן שהרים שתי שקיות אשפה גדולות שהכילו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 8.30 ק"ג נטו והשליכן אל מחוץ לביתו וכן השליך שני משקלים אלקטרוניים. באותן נסיבות החזיק הנאשם בדירה בשלוש שקיות אשפה גדולות שהכילו סם מסוכן מסוג קנביס המשקל 8.84 ק"ג נטו. כמו כן החזיק הנאשם בכלים להכנת סם בדמות 2 מפוחים ו- 2 פילטרים.

17. באשר למדיניות הענישה במקרים דומים ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

ברע"פ 6987/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (21.10.13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של גידול סמים, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, נהיגה בזמן פסילה ועוד. הנאשם שכר דירה והתקין בה ציוד לגידול וייצור סמים. במקום נמצאו שתילי קנבוס במשקל של כ- 10 ק"ג. הנאשם ללא הרשעות קודמות. נקבע מתחם של

6 עד 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, קנס של 7,500 ₪ ועונשים נלווים.

בעפ"ג (מח' ת"א) 17155-07-10 **מדינת ישראל נ' נסים** (1.11.10) התקבל ערעור המדינה על עונשו של נאשם שהורשע בגידול של שתילי קנבוס במשקל של למעלה מ- 11 ק"ג. עונשו של נאשם 1 הועמד על 9 חודשי מאסר (חלף 6 חודשים). עונשו של נאשם 2, של שישה חודשי עבודות שירות, נותר על כנו.

עפ"ג 22919-03-18 **מדינת ישראל נ' חכים** (29.5.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של גידול סמים. הנאשם הקים מעבדה לייצור סמים בה נתפס סם מסוג קנבוס במשקל של 33 קילוגרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר לתקופה הנעה בין 12 - 36 חודשים, אולם בחריגה ממתחם העונש ההולם, ומטעמי שיקום, הטיל עליו מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור התביעה, בשל הליך השיקום.

עפ"ג (מרכז) 34467-04-17, 25930-04-17 **נעמן נ' מדינת ישראל**, וערעור שכנגד (18.7.17) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם גידל 77 שתילי קנבוס במשקל של 17.6 קילוגרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם עומד על מאסר לתקופה הנעה בין 12 - 36 חודשים, אולם סטה ממתחם העונש ההולם והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור התביעה והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים וקנס בסכום של 3,000 ₪.

עפ"ג (מרכז) 34383-10-16 **מדינת ישראל נ' קדר** (12.2.17) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של גידול סמים, החזקת כלים להכנת סם והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם גידל שתילי קנבוס במשקל של 25 קילוגרם. בית המשפט השלום גזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, בחריגה מהמתחם מטעמי שיקום, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 7,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר לתקופה הנעה בין 10 - 26 חודשים וגזר על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 8 חודשים בשל הליך השיקום.

רע"פ 6869/17 **פילברג נ' מדינת ישראל** (11.9.17) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בגידול סמים ובהחזקת כלים להכנת סמים. הנאשם הקים בביתו מעבדת סמים ובה נתפסו שתילי קנבוס במשקל של 19 קילוגרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר לתקופה הנעה בין 12 - 36 חודשים, אך משיקולי שיקום הטיל עליו עונש מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, קנס בסכום של 10,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור התביעה על קולת העונש, וגזר על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור.

עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 8650-04-15 **שורץ נ' מדינת ישראל** (22.12.15) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בהקמת מעבדה לגידול סמים, שם החזיק 146 שתילים מסוג קנבוס, במשקל כולל של 2.69 ק"ג. הנאשם ללא הרשעות קודמות. תסקיר שירות המבחן חיובי. נקבע מתחם שבין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל. הוטל על הנאשם עונש של תשעה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

18. לאור האמור אני קובעת שמתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בצירוף ענישה נלווית.

19. בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". על קיומו של פוטנציאל שיקומי ניתן ללמוד בין היתר מעברו הפלילי של הנאשם, שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול ורשויות החוק ומקיומה של תמיכה משפחתית לצדו של הנאשם (ראו רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14)).

20. יישום הדברים בעניינו של הנאשם מביא למסקנה כי הוכחו בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום ממשיים וזאת לאחר שהנאשם עבר כבר כשרת דרך ארוכה במסגרת ההליך הטיפולי. בעניינו של הנאשם הרי שהשתלב בהליך שיקומי בו שיתף פעולה באופן מלא. הנאשם החל את ההליך הטיפולי שולב לטיפול אישי ובקבוצות טיפוליות ושיתף פעולה עם שירות המבחן. עדיין נדרשים מהנאשם מאמצים רבים להמשיך בדרך בה החל ולהתמיד בה וההליך הטיפולי עד כה נמצא בעיצומו ולא ניתן לומר שהושלם. לאור האמור ולאור הישגיו של הנאשם בהליך השיקומי המליץ שירות המבחן, לצד הטלת צו מבחן להאריך את המאסר המותנה בן 10 חודשים וכן מאסר על תנאי בן 3 חודשים. לא בלי התלבטות אני מאמצת את המלצת שירות המבחן. לנאשם עבר פלילי כעולה מגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, לחובתו שני עונשי מאסר על תנאי ברי הפעלה בתיק זה ויתכן ובמצב אחר נוכח עברו הפלילי של הנאשם והעובדה כי לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה בתיק זה, הייתי סבורה כי העונש ההולם ראוי שיהיה מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת בשים לב לשיקולי ענישה אחרים. יחד עם זאת לאור העובדה כי אין כל אפשרות ממשית להשית על הנאשם עונש בדרך של עבודות שירות, יש לשקול האם יש מקום בנסיבות תיק זה להאריך את עונשי מאסר על תנאי. כאמור, אני סבורה כי בעניינו יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי ולהעדיף את האינטרס השיקומי וזאת לאור העובדה כי מדובר במי שלעת הזו נראה כי הצליח לשמור על ההישגים אותם השיג. אציין כי המאשימה עצמה בעתירתה לעונש מאסר סברה כי יש מקום לתת ביטוי של ממש להישגיו של הנאשם בהליך השיקומי כפי שמצאו ביטוי בתסקירי שירות המבחן וכן בדבריה של העובדת הסוציאלית הגברת אוסטרובסקי.

21. הענישה היא אינדיבידואלית, וכל מקרה עליו להיבחן בנסיבותיו. לעניין זה אפנה לע"פ 99/5106 סעידי אבו-ניג'מה נ' מדינת ישראל (2.2.2000) :

"ענישת עבריינים אינה עניין מכאני. לא ראוי להטיל גזרי-דין לפי תעריפים. בגדר שיקול-

הדעת הרחב שמוענק לשופטים בשיטתנו, שבה החוק קובע לרוב עונש מרבי, על השופטים מוטל לקבוע את העונש ההולם לנאשמים האינדיווידואליים העומדים בפניהם. זאת ועוד: קביעת העונש צריכה להיעשות תוך התחשבות במכלול מטרות הענישה: "מהן תועלתיות - הרתעה כללית ואישית, מניעה, שיקום וחינוך; ומהן מטרות שעניינן הגשמת צדק ללא שאיפות תכליתיות-מעשיות - תגמול והוקעה... [שנועדו] לשקף את היחס הראוי בין חומרת העבירה לבין חומרת העונש, ואת הוקעתה של החברה את מעשה העבירה וסלידתה ממנו" ... על בית-המשפט לתת למטרות הענישה השונות משקל יחסי ההולם את נסיבות המקרה המסוים ואת הנאשם המסוים שבפניו, ולאזן ביניהן".

במקרים מסויימים על אף שיקולי ענישה אחרים, קיימת חשיבות לשיקולי השיקום, ובנסיבות המתאימות שיקול זה אף יגבר. אפנה לעניין זה לע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל (3.10.1989):

"בנוסף לכל השיקולים האמורים, קיים ועומד השיקול החשוב והמהותי של תיקונו של הנאשם ושיקומו, ובהתקיים, במקרה מסוים, נסיבות מיוחדות ונכונות, ייתכן ששיקול אחרון זה יגבר על השיקולים האמורים האחרים ויקבע, באותו מקרה מסוים, את מידת העונש וצורתו. "ענישתנו היא ענישה אינדיווידואלית של כל עבריין 'באשר הוא שם'". ... זאת תורת הגישה האינדיווידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שיידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים... ואין אנו רשאים לפטור עצמנו מלנהוג כך בכל מקרה שנסיבותיו מצדיקות ומחייבות ענישה אינדיווידואלית".

22. ביחס לקיצוניות בין שיקולי הענישה השונים אפנה לע"פ 204/83 דוד ביטון נ' מדינת ישראל (6.11.1983) :

"התלבטנו לא מעט, מה הדרך שבה עלינו ללכת במקרה זה. כמו במקרים לא מעטים אחרים קיים במקרה זה ניגוד בין הצורך להרתיע מביצוע מעשים מסוג זה לבין החשש, המבוסס על הנסיבות האישיות של מבצע העבירה, לפיהן שליחתו למאסר עלולה לגרום הרס בהתפתחות חיובית, שחלה אצל הנאשם ושנותנת יסוד ממשי לתקווה, שהוא לא יבצע עבירות נוספות ושהעבירה החמורה שאותה הוא ביצע היא כישלון חד-פעמי... בהתחשב בנסיבות המיוחדות של המקרה שלפנינו; ולא בלי היסוסים, הגענו לכלל דעה, שאין זה מן הראוי לשלוח כעת את המערער לבית-הכלא לשם ריצוי מאסר בפועל, ושיש לאפשר את המשך תהליך השיקום, כפי שמציע שירות המבחן"

23. סיכומו של דבר שאני סבורה כי בעניינו של הנאשם יש מקום לחרוג ממתחם העונש

ההולם ולהעדיף ענישה שיקומית על פני ענישה בדרך של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

הארכת המאסרים המותנים

24. סעיף 56(א) לחוק העונשין קובע:

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

25. עונש של מאסר על תנאי משמש כמנגנון הרתעה שנועד להזהיר את הנאשם מפני חזרה על מעשים אסורים. כאשר עונש זה אינו מונע מהנאשם חזרה על העבירה הרי שיש להפעיל את הרכיב העונשי של המאסר המותנה במלואו (רע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (14.9.2009)) וכן רע"פ 9016/14 **אבו זרהה נ' מדינת ישראל** (11.2.2015)). יחד עם זאת כאמור סעיף 56 לחוק העונשין, מאפשר לבית המשפט להורות על הארכת תקופת התנאי, אם שוכנע שבנסיבות התיק לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי ומטעמים שיירשמו. הארכת עונש מאסר על תנאי מהווה חריג לכלל ובית המשפט יעשה שימוש רק במקרים שבהם יהיה משום אי צדק בהפעלת העונש. בית המשפט העליון בפסיקתו קבע "במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה" (ראו רע"פ 4902/14 **בן צבאן נ' מדינת ישראל**, 16.07.14). בענייננו כאמור לחובתו של הנאשם שני עונשי מאסר על תנאי שמשכם אינו מאפשר להשית על הנאשם עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות ולמעשה ככל שבית המשפט לא ייעתר להמלצת שירות המבחן, משמעות הדבר שכל מאמצי השיקום והישגיו של הנאשם ירדו לטמיון ככל שיושת על הנאשם עונש מאסר של ממש מאחורי סורג ובריח. לפיכך, אני סבורה שהפעלת עונשי המאסר בפועל והשתת עונש מאסר לא יהיה מוצדק. לכך אוסיף ואציין כי השתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח מונע אפשרות להטיל על הנאשם צו מבחן.

ההליך השיקומי והמשמעות של הטלת מאסר לאחר תהליך זה, מביאים למסקנה כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסרים המותנים וכי יש להורות על הארכתם, בהתאם להוראת סעיף 56(א) לחוק העונשין.

26. **לאור האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

אני מורה על הארכת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם ביום 8.9.2020 בת"פ 478-03-19 בית המשפט המחוזי בחיפה, בן 10 חודשים וזאת לתקופה נוספת של שנתיים.

אני מורה על הארכת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם ביום 8.9.2020 בת"פ 478-03-19 בית המשפט המחוזי בחיפה, בן 3 חודשים וזאת לתקופה של שנתיים.

ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 20 חודשים במסגרתו יהיה הנאשם נתון בפיקוח שירות המבחן. הובהר בשפה פשוטה וברורה לנאשם כי עליו לבצע את הצו ולשתף פעולה עם שירות המבחן שכן אם לא, ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולדון בתיק זה בשנית.

קנס כספי בסך של 5,000 ₪. לבקשת הנאשם יקוזז סכום זה מתוך הפיקדון שהופקד במסגרת תיק המעצר מ"ת 1492-03-23 ואת היתרה להשיב לנאשם באמצעות ב"כ. ככל שלא ניתן יהיה לקזז מטעמים מסויימים יש לפעול על פי גזר הדין.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל מיום 1.9.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני מורה על חילוט כמפורט להלן:

כסף מזומן שנתפס בסך של 12,370 ₪ לטובת אוצר המדינה.

בנסיבות תיק זה ולאור העובדה כי על פי תסקיר שירות המבחן הנאשם נקי מסמים ולאור העובדה כי הנאשם עובר בדיקות שתן שגרתיות לבדיקת שרידי סם, אני נמנעת מפסילה בפועל של רישיון הנהיגה ואולם אני מטילה עונש של פסילה על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת סמים ויורשע בה.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המוצגים - סמים וכלים להשמיד בחלוף תקופת הערעור.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן ולמשרד הרישוי.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ד, 06 אוגוסט 2024, בנוכחות הצדדים.